

Sygn. akt IV U 478/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Wujkowska

Protokolant: sekr. sądowy Violetta Wysocka Adryan

po rozpoznaniu w dniu 04 lipca 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy **H. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

**o wysokość emerytury**

na skutek odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 8 kwietnia 2013r. znak: (...)

**oddala odwołanie.**

Sygn. akt **IVU 478/13**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił H. S. przeliczenia emerytury z uwagi na przepracowanie 30 miesięcy po przyznaniu świadczenia.

W uzasadnieniu podjętej decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni będąca osobą urodzoną po 31.12.1948r. nabyła prawo do emerytury po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat. Zgodnie z obowiązującymi przepisami przysługuje jej obecnie prawo do emerytury według zreformowanych zasad wyliczonych zgodnie z art. 26 (bez zastosowania kwoty bazowej). Wobec takiego charakteru należnego świadczenia zdaniem organu rentowego przepis art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie ma obecnie zastosowania w przypadku H. S..

Odwołanie od powyższej decyzji wywiodła H. S., która podniosła, że zaskarżone orzeczenie jest dla niej niezrozumiałe i krzywdzące. Nadto wskazała, że pobiera emeryturę wyliczoną wg uprzednich zasadach zatem ma możliwości „wariantowania” a co za tym także idzie przeliczenia należnego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał całkowicie zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania.

Organ rentowy wskazał, że kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku przez osobę mającą ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która przez co najmniej 30 miesięcy podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później przyznanej emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 18 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, podczas, gdy

wnioskodawczyni przysługuje obecnie świadczenie określone zgodnie z art. 24 powołanej ustawy, choć z racji wysokości świadczenie wypłacane jest w wysokości ustalonej uprzednio.

**Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:**

H. S.– urodzona (...)prawa do emerytury nabyła z dniem 1 maja 2008r przy zaliczeniu 37 lat 10 miesięcy i 28 dni okresów składkowych. Do ustalenia podstawy emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od 01.01.1998r. do 31.12.2007r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 172,56%. Ponieważ H. S.kontynuowała zatrudnienie przedmiotowe wypłata świadczenia została zawieszona.

**Dowód:** decyzja k. 24-25 akt organu rentowego - plik (...).

Na mocy decyzji z dnia 28 sierpnia 2008r. organ rentowy ponownie ustalił dla wnioskodawczyni wysokość emerytury i wznowił jej wypłatę wobec przedstawienia świadectwa pracy wskazującego na ustanie stosunku pracy wnioskodawczyni z dniem 20 sierpnia 2008r. Podstawa wymiaru emerytury wyniosła 3.926,36zł. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury uwzględniono 38 lat i 1 miesiąc okresów składkowych. Kwota bazowa wynosiła 2.275,37zł. Od dnia 21 sierpnia 2008r. H. S. podjęła ponownie zatrudnienie u tego samego pracodawcy.

**Dowód:** decyzja k. 32-33, świadectwo pracy k. 27, zaświadczenie k. 35

Po przyznaniu przedmiotowego świadczenia wnioskodawczyni kontynuując zatrudnienie wielokrotnie występowała do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury co rzutowała na wysokość pobieranego świadczenia. Przy ponownym wyliczeniu wysokości emerytury organ rentowy ustalając podstawę wymiaru przyjmował kwotę bazową obowiązującą w dacie przyznania świadczenia tj. kwotę 2.275,37zł. W dniu 1 grudnia 2012r. wysokość owego świadczenia ustalono na 3.167,81zł.

**Dowód:** decyzje k. 40, 52, 60, 67, 78, 96, 106, 114, 122, 258-259 akt organu rentowego plik (...).

W dniu 17 grudnia 2012r. H. S. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę z związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego. Organ rentowy decyzją z dnia 11 lutego 2013r. przyznał wnioskodawczyni emeryturę wyliczoną zgodnie z żądaniem wniosku według „zreformowanego systemu”r4 na podstawie art. 24 i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Ponieważ wysokość wyliczonej emerytury była niższa niż wysokość dotychczas wypłacanego świadczenia podlegała ona zawieszeniu.

**Dowód:** wniosek k. 1-3, decyzja k. 8-9 akt organu rentowego plik L. (...).

H. S. w dniu 13 marca 2013r. ponownie wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przeliczenie emerytury w związku z ukończeniem 60 lat i przepracowaniem 30 miesięcy.

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił H. S. przeliczenia emerytury z uwagi na przepracowanie 30 miesięcy po przyznaniu świadczenia.

**Dowód:** wniosek k. 24, decyzja k. 26 akt organu rentowego plik L. dz (...).

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Ustalony powyżej stan faktyczny został zrekonstruowany na podstawie decyzji dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego – w tym w szczególności decyzji wydanych przez tenże organ. Treść powyższych decyzji pozwoliła na ustalenie sposobu wyliczenia wysokości emerytury. Podkreślenia przy tym wymaga, że strony nie kwestionowały tak ustalonego stanu faktycznego sprawy (ani też nie podważały dokumentów stanowiących podstawę jego ustalenia), jednakże wywodziły z niego odmienne skutki prawne.

H. S.wskazywała bowiem, że jako osoba pobierająca emeryturę wcześniejszą na uprzednio obowiązujących zasadach ma prawo do przeliczenia wysokości emerytury po przepracowaniu 30 miesięcy. Organ rentowy z kolei konsekwentnie

podnosił, że wnioskodawczyni jako osoba urodzona (...), która nabyła obecnie uprawnienie do emerytury powszechnej na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej nie jest uprawniona do skorzystania z dobrodziejstwa art. 53 ust. 4 wspomnianej ustawy.

Przechodząc do merytorycznej oceny zaskarżonej decyzji wskazać należy, że zarówno zastosowana w tym przypadku przez organ rentowy podstawa prawna, jak i jej interpretacja stanowiąca podstawę do wydania zaskarżonego orzeczenia została dokonana w sposób właściwy i odpowiadający prawu. Sąd w pełni zgadza się z argumentacją organu rentowego, że art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009r., NR 153, poz. 1227 ze zm.) nie znajduje zastosowania do obecnej sytuacji wnioskodawczyni, którą osiągnąwszy powszechny wiek emerytalny 60 lat nabyła prawo do świadczenia emerytalnego na podstawie obowiązujących aktualnie dla tej grupy wiekowej przepisów tj. art. 24 -26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z artykułem 53 powołanej ustawy emerytura przyznana na podstawie art. 27- 50 e ustawy wynosi:

1)24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2)po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3)po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

W myśl ustępu 3 powołanego przepisu co do zasady emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia emerytury wcześniejszej oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Ustawodawca w ustępie 4 art. 53 przewidział co prawda odstępstwo od powyższej zasady wskazując, iż nie stosuje się jej, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Jak jednak wynika jednoznacznie z zapisów ustawy oraz z umieszczenia powołanego przepisu w rozdziale odnoszącym się do świadczeń, o których mowa w art. 27 – 50 e ustawy, powołana norma nie może mieć zastosowanie do osób urodzonych po 1 stycznia 1949 roku, które prawo do emerytury powszechnej nabyły na podstawie art. 24-26 powołanej ustawy. Jak już zaś zaznaczono wnioskodawczyni jako osoba urodzona po dniu 31 grudnia 1948 roku uzyskała prawo do emerytury na podstawie art. 24 cytowanej powyżej ustawy, co tym samym wyklucza możliwość zastosowania względem jej osoby dyspozycji art. 53 ust. 4. Sąd miał na uwadze, że wnioskodawczyni pobiera emeryturę w wysokości wyliczonej wcześniej zgodnie z art. 53 cytowanej ustawy, jednakże z samego powyższego faktu nie można wywieść, że uprawnia ją to do dalszego traktowania jako osoby, do której nie stosuje się zreformowanych zasad wyliczenia emerytur.

W konstatacji powyższego Sąd Okręgowy uznając odwołanie H. S. za bezzasadne dokonał jego oddalenia na podstawie art. 477<sup>14</sup>§ 1 k.p.c.